

عنوان مقاله:

بررسی زمینه گرایش به نماد استعلایی در اشعار غلامعلی رعدی آذرخشی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

پیمان احمدی - فوق لیسانس زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید بهشتی

مریم مشرف الملک - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید بهشتی

محمد صالح امیری - دکتری و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

خلاصه مقاله:

نماد استعلایی (transcendental) تصویری است از شیء ملموس، که این شیء ملموس خود دلالت دارد بر عالم معنی و روح؛ در ماهیت با عالم مثل افلاطون ارتباط دارد و در زمره ی نماد های عرفانی نیز جای می گیرد. در نمادپردازی استعلایی، شاعر با مایه گرفتن از واقعیت، تصویر نماد استعلایی خود را می سازد و با گذر از واقعیت، به جهان آرمانی می-رسد. نماد استعلایی در رابطه با موضوعی که سبب خلق شده است، مفهوم موثرتری می یابد. در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی نمادهای استعلایی در شعر رعدی استخراج شده است. رعدی از شاعران دهه ی سی است که به سبب شرایط خاص تاریخی و اجتماعی، اندیشه و تخیل خود را در قالب نمادهای استعلایی بیان کرده است. شاعران دهه ی سی می کوشند تا آنجا که ممکن است نمادها را به گونه ای به کار ببرند که به واقعیت های شخصی و جهان خیالی خویش نزدیک باشد. شرایط تاریخی دوران استبداد پهلوی و خفقان اجتماعی زمینه اصلی گرایش رعدی به نمادهای استعلایی است. نمادهای استعلایی از صور خیالی برجسته در دهه ی سی هست.

کلمات کلیدی:

شعر معاصر، دهه ی سی، غلامعلی رعدی آذرخشی، نماد، نماد استعلایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902487>

